

κατσίξ' (συνών. με την προηγούμεν.) Στερελλ. (Φθιώτ.) Τζά βου' είναι ή γίδα, γίνεται τό κατσίτσι (συνών. με την προηγούμεν.) Κορσ. 'Η παροιμ. εις παραλλ. πολλαχ. Γίδα φουριάρα, νουρά κουρδουμέν' (διά τούς πτωχαλαζόνες) 'Ηπ. (Δολιαν.) Γίδα ψόφια, νουρά κουρδουμέν' (συνών. με την προηγούμεν.) 'Ηπ. (Νεγᾶδ.) Γιδ' απορριγμέν', οὐρά σ'κωμέν' (συνών. με την προηγούμεν.) 'Ηπ. (Κόνιτσ.) Μαῦρις ρᾶγίς, μαῦρις γίδις (ὅτι τό κρέας τῆς αἰγὸς εἶναι νοστιμώτατον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὠριμάσεως τῶν σταφυλῶν) Στερελλ. (Φθιώτ.) Βγάνει κι ἀπὸ τὴ στέρφα γίδα γάλα (διά τούς φιλαργύρους) Πελοπν. (Γορτυν. Τσιτάλ. κ.ά.) Συνών. Βγάνει κι ἀπὸ τὴ μῦγα ξύγγι. Δὲν τό λέει ή γίδα, τό λέει τό κέρατο (διά τούς ματαίως προσπαθοῦντας νὰ ἀποκρύψουν πράξεις μεμπτάς ή ἐλαττώματα) Πελοπν. (Παιδεμέν.) Πβ. τό Αἰσώπειον (Αἰξ καὶ αἰπόλος) «τὸ κέρας κεκράζεται, κᾶν ἐγὼ σιωπήσω». Γύρ'σιν ή γίδα κ' εἶδι τοῦ τσ'λί τ'ς κι ἀντράτ'κιν (διά τούς ἀναισχύντους τούς προσποιουμένους τὸν αἰδήμονα) Μακεδ. (Βαχατσ.) 'Η σιούτα γίδα βάνει κέρατα τ' ἀφεντικοῦ της (σιούτα γίδα = ή γίδα ποὺ δὲν ἔχει κέρατα· διά γυναικας αἱ ὁποῖαι παρὰ τὴν φαινομένην χρηστότητά των ἀπιστοῦν πρὸς τούς συζύγους των) Πελοπν. (Γορτυν.) 'Η γίδα ὅταν θέλῃ νὰ φάῃ ξύλο, ξύνεται 'ς τοῦ τσοπάνη τὴ μαγκούρα (διά τούς ἐπιζητοῦντας τὴν τιμωρίαν των) Πελοπν. (Γαργαλ.) 'Η παροιμ. εις παραλλ. πολλαχ. "Οσα φτειάζ' ή γίδα 'ς τὸ πουργάρ', τὰ βροῖσκει 'ς τοῦ τουμάρ' (ὁ καθένας τιμωρεῖται ἀνάλογα με τὰς πράξεις του) 'Ηπ. (Μέγα Περιστ.) "Ο,τ' κάρ' ή γίδα 'ς τοῦ πουργάρ', κάρ' τοῦ πουργάρ' τ'ς γίδας (συνών. με την προηγούμεν.) 'Ηπ. ('Αρτοπ.)

'Εβατεῖονταν ή γίδα κι τὸν τράγου τζούζ' οὐ κόλους (δι' αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διά ξένα πράγματα καὶ ξένα συμφέροντα) 'Ηπ. (Νεγᾶδ.) Τὸν πούρτσιον γαμοῦν, ή γίδα β'λιάζ' (πούρτσιος = ὁ τράγος· συνών. με την προηγούμεν.) Μακεδ. (Νάουσ.) Κάλλιο ξέρα παρὰ γίδα (ή καταστροφή ή ὁποῖα προκαλεῖται ἀπὸ αἰγας εἰς φυτείας εἶναι πολὺ χειρότερα ἀπὸ τὴν ζημίαν τὴν προκαλουμένην ἐκ ξηρασίας) 'Αθῆν.

Εἶδις γίδις μὲ κατσίγια κι ἀρνιά μὲ προυβατίνις; (δι' αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ παρουσιάσουν πράγματα ὡς παράδοξα) Λέσβ. || Αἰνίγμ. Γίδα λιάρα μὲ δώδικα κατσίγια (ὁ χρόνος) 'Ηπ. ('Αρτοπ.) Μιὰ γίδα γάλα καὶ μαλλὶ δὲν ἔχ', τὴ φωνὴ ψηλὴ τὴν ἔχ' (τὸ βιολί) αὐτόθ.

Τῆς Καραπατσουῆς ή γίδα | πίσπυρο μαλλὶ δὲν ἔχει (ή χελώνη) Πελοπν. (Βούρβουρ.)

Γίδα γκέσα τοῦ μαλλὶ ἀπὸ μέσα

(τὸ κάστανον) Μακεδ. (Δεσκάτ.) 'Εμεῖς τρεῖς-τέσσιρις φάγαμι μιὰ γίδα, κουμμάτ' κρέας ἀπόμεινι κ' ἔγινε πάλι γίδα (τὸ σκόρδον) Θεσσ. (Γερκακάρ.)

Κόβω γίδα, σφάζω γίδα | κι ἀπ' τῆς γίδας τὴν παῖδα κᾶνω ὀλόκληρη τὴ γίδα

(τὸ σκόρδον) Εὐβ. (Κάρυστ.) 'Εχω μιὰ γίδα με σαράντα τομάρια (τὸ κρομμύδι) Πελοπν. (Γεράκ.) 'Εχω μιὰ γίδα κ' ἔχει σαράντα τομάρια (ή κράμβη) Πελοπν. ('Αρν. Ζελίν.) || 'Ασμ.

Πῶς γιὰ ν' ἀλλάξω τὸν ἠρό, νὰ εἰπῶ ἄλλο τραγούδι, π' ἀντρας μου εἶναι ἄρρωστος βαριά γιὰ νὰ πεθάνῃ; μου γέρεψε λαγοῦ τυρὶ κι ἀπ' ἄγρια γίδα γάλα Πελοπν. (Δάρα 'Αρκαδ.)

Χορεῦ' ή γίδα κ' ή προβιά κ' ή γιδοκακαρέτζα χουρεῦεῖ ἓνα κλεφτόπουλο με μιὰ παλιοβελέντζα αὐτόθ.

Ψήσον, γίδα, ψήσον | καὶ ροδοκοκκινίσον, ὡς πον νὰ 'ρθ' ὁ κράσος, | νὰ σὲ ξεκοκκαλιάσω Πελοπν. (Γαργαλ.) || Ποίημ.

Φέρονου μάνις μὲ πιδιά, | φέρονου γίδις μὲ κατσίγια, προυβατίνις μὲ τ' ἀρνιά, | φέρονου σ'τάρ', φέρονου κ'θάρ' Μακεδ. (Καρπερ.) Συνών. αἶγα, αἰγίτσα, γίδι, ζοῦλα, κατσίκα. 2) Εἶδος ἰχθύος, ποὺ ὁμοιάζει με τὸν ὀρφὸν εἰς σχῆμα καὶ εἰς μέγεθος Στερελλ. ('Αστακ.) 3) 'Ο κῶνος εἶδους ὀρεινῆς πεύκης Μακεδ. (ΡΙζώματ.) 4) 'Υπὸ τὸν τύπ. τ'ς γίδας τοῦ β'ζί, ποικιλία ἀμπέλου με σταφύλια τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐπιμήκεις καὶ χονδράς ρῶγας, ὁ «βούμασθος» τῶν ἀρχαίων Μακεδ. (Σιτοχ.) 5) 'Υπὸ τὸν τύπον τ'ς γίδας ή νουρά, τὰ φυτά: α) Κάρδαμον τὸ ἡμερον (Lepidium sativum), τῆς οἰκογ. τῶν Σταυρανθῶν (Cruciferae) Θεσσ. (Κακοπλεύρ.) καὶ β) εἶδος ἀγρίου χόρτου τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae). 6) Μεταφ., ὁ ἀνόητος, βλάξ Κεφαλλ. 7) 'Επὶ γυναικός, ή μεγάλῃς ἡλικίας, δύσμορφος πολλαχ. 8) Μεταφ., εἰς τὴν ἀλιευτικὴν, ή ζῶσα σηπία τὴν ὁποῖαν σύρουν οἱ ἀλιεῖς ὀπισθεν τῆς λέμβου των εἰς τὴν θάλασσαν διά νὰ προσελκύσῃ τὰς ἀρσενικὰς τοῦ εἶδους της, τὰς ὁποῖας συλλαμβάνουν οὗτοι διά τῆς ἀπόχης Κερκ. ('Αργυρᾶδ. Δραγοτ. Κάβ. Κασσιόπ. Κυνοπ. Λευκίμμ. Σπαρτερ κ.ά.): 'Εχω γίδα ἀπόψε καὶ πάω γιὰ ψάρεμα Σπαρτερ. 9) Εἰς τὴν συνθηματ. γλώσσαν τῶν κτιστῶν, ή φθεῖρ 'Ηπ. (Κόνιτσ.) 10) Εἰς τὴν συνθηματ. γλώσσαν ἐπίσης τῶν κτιστῶν, ή κακὴ σύνδεσις οἰκοδομικῆς ὕλης, ὡς λίθων, πλίνθων, σκιδῶν δαπέδου Θεσσ. (Δρακότρ.): Οὐ γκαντένους φουρεῖ γίδα (ὁ τοῖχος δὲν ἔχει καλὸν ἄρμόν).

'Η λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Γίδας 'Αθῆν. Κύθηρ. Πελοπν. (Βούρβουρ.) καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τύπ. Γίδες 'Ανδρ. Εὐβ.

γιδάγκαθο τό, Πελοπν. (Γαργαλ. Κερπιν. Τριφυλ. κ.ά.) γιδάγαθο 'Αντίπαζ. 'Ερεικ. Κέρκ. (Αὐχίον. Καρουσ. Περούλ. κ.ά.) Μαθρ. 'Οθων. Παξ. Πελοπν. (Μηλ. κ.ά.) γ'δάγαθου Θεσσ. (Βαθύρρ. Μυρόφυλλ. Πολυνέρ. κ.ά.) 'Εκ τῶν οὐσ. γίδα καὶ ἀγκάθι.

Τὸ φυτὸν 'Ακανθα ή ἀκανθώδης (Acanthus spinosus), τῆς οἰκογ. τῶν 'Ακανθιδῶν (Acanthaceae) ἐνθ' ἀν.: Γιόμισ' ὁ κῆπος γιδάγκαθα Κερπιν. Φέρ' ἐδῶ τὴ μαρτίνα, ἔχει πολλὰ γιδάγκαθα (μαρτίνα = οἰκόσιτος αἰξ) αὐτόθ. Συνών. ἀγριάγκαθο 2, ἀπερηγιά, ἀπούρανος, μούτρούνα, γάττα.

γιδαγκούλα, ή, Εὐβ. ('Αγία 'Ανν. κ.ά.) 'Εκ τῶν οὐσ. γίδα καὶ ἀγκούλα.

Ποιμενικὴ ράβδος ἐπικαμπῆς εἰς τὴν κορυφὴν, με τὴν ὁποῖαν οἱ αἰγοβοσκοὶ συλλαμβάνουν τὰς αἰγας: Γιδαγκούλα εἶνι 'κείνη ποὺ πιάνουμι τὰ γίδια κι προυβαταγκούλα 'κείνη ποὺ πιάνουμι τὰ πρόβατα. Συνών. ἀγκούλα 1, ἀγκούτσα 2, ἀγκραῖτσα, γιδόκλιτσα, γιδομαγκούρα, γιδορράβδι, κλίτσα, στραβορράβδα, στραβορράβδι.

γιδάκι τό, πολλαχ. γ'δάκ' Εὐβ. ('Ακρ. κ.ά.) Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Κοζ. Κολινδρ. κ.ά.) 'ιδάκι 'Ιθάκ. 'ιδάκ' Μακεδ. (Τρικοκκ. κ.ά.) γιδάτσι 'Αγαθον. 'Υποκορ. τοῦ οὐσ. γίδι ή γίδα.

1) Αἰξ ἡλικίας ἐνὸς ἔτους 'Αγαθον. 2) Θωπευτ. κατὰ πληθ., αἰγες οἰασθήποτε ἡλικίας πολλαχ.: Εἴχασι κάτι γιδά-

για Πελοπν. (Κίτ.) "Εχουν γιδάκια, πρόβατα Πελοπν. (Λάλ.) Τὰ ξιχείμασα τὰ γ'δάκια μ' Μακεδ. (Κοζ.) "Η βούγρια εἶνι σκ'λήν' κ'ι πιάν' τὰ ἰδάκια κ'ι τὰ γιλάδια (βούγρια = ἡ προ- νόμφη τοῦ ἐντόμου Ὑπόδερμα τοῦ βοῦς (Hypoderma bovis) τῆς οἰκογ. τῶν Οἰστριδῶν (Oestridae) Μακεδ. (Τρικοκκ.) "Εἴχ' κ'άτ' γ'δάκια κ'ι πουλιμάει νὰ ζήσ' Εὔβ. ("Ακρ.) Συνών. αἰ γάκι, αἰ γίο, γιδόπικο, γιδόπουλο.

"Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γιδάκια Ζάκ. Ἰδάκι Ἰθάκ.

γιδάνα ἡ, ἐνιαχ. γ'δάνα "Ηπ. (Δωδών.)

"Εκ τοῦ οὗς. γίδα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άνα. Γιδάρα, τὸ ὅπ. βλ.: "Ωρέ, σοῦ 'νι μιὰ γ'δάνα.

γιδάρα ἡ, "Ηπ. (Μαργαρ. Παραμυθ. κ.ά.) Κέρκ. ("Αφίον. Κάβ. Κασσιόπ. Σπαρτερ. κ.ά.) Πελοπν. (Γαργαλ. Γορτυν. Δίβρ. Καλιάν. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) γ'δάρα Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.)

"Εκ τοῦ οὗς. γίδα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άρα.

Αἰξ καλὴ καὶ μεγαλόσωμος Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.) Πελοπν. (Γαργαλ. Γορτυν. Δίβρ. Καλιάν. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.): "Εχω νιὰ γιδάρα πού ζυγιάζει ὅσο 'να τραῖ Παιδεμέν. Τοῦ 'βαλε 'πανωτίμι, γιὰ νὰ-ν τοῦ πουλήσῃ νιὰ γιδάρα πού 'χε, καὶ 'κεῖνος δὲν τὸ δέχτηκε ('πανωτίμι = ἐπανωτίμι = τιμὴ πρὸς μεγάλη ἀπὸ τὴν συμφωνηθεῖσαν) Δίβρ. Εἶναι γιδάρα καλὴ, κορμάτη γίδα (κορμάτη = μεγαλόσωμη) Γορτυν. Καλιάν. "Εἴχ' μιὰ γ'δάρα ἢ Θύμιους πού 'νι γκισέμ' (= ὁδηγὸς κοπαδιοῦ) Γήλοφ.

γιδαραῖος ὁ, ἐνιαχ. γιδαραῖος Πελοπν. (Οἷτυλ.) γ'δαραῖος Θεσσ. (Κρυόβρ. Σουκαμν. κ.ά.)

"Εκ τοῦ πληθ. γιδαραῖοι, τοῦ οὗς. γιδάρεης, ὑποχωρητικῶς.

1) Ἰδιοκτῆτης ποιμνίου αἰγῶν Οἷτυλ. 2) Αἰγοβοσκός Κρυόβρ. Σουκαμν. κ.ά.: Πῶς βρουμοῦν αὐτὰ τὰ τσαπόι-δα! "Απουρῶ πῶς ἀντέχ'νι αὐτοὶ οἱ γ'δαραῖοι (τσαπόι-δα = παλιόγίδα) Κρυόβρ.

γιδαραῖκι τό, ἐνιαχ. γ'δαραῖκ' Θεσσ. ("Αρματωλικ. Βα-θύρρ. Μυρόφυλλ. Πολυνέρ. κ.ά.)

"Εκ τοῦ οὗς. γιδάρα ἢ γιδάρι καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

Θωπευτικῶς, ἢ αἰξ.

γιδαραῖς ὁ, Στερελλ. (Μαλεσ.)

"Εκ τοῦ οὗς. γίδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αρεῖς. Αἰγοβοσκός. Συνών. βλ. εἰς λ. γιδάρεης.

"Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γ'δαραῖς Στερελλ. (Ναύπακτ.)

γιδαρεῖο τό, Κρήτ. ("Αχεντρ. κ.ά.)

"Εκ τοῦ οὗς. γίδα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αρεῖο Πβ. Γ. Χατζιδ., MNE 1,85.

Ποῖμνιον ἐκ πολλῶν αἰγῶν: Εἶχαν ἓνα γιδαρεῖο πού κρᾶ-θει' ἀπὸ-παε νὰ φτάξῃ τὸ γιᾶλὸ (ἀπεδῶ μέχρι τὴν θάλασ-σαν) "Αχεντρ. Συνών. γιδάτος.

γιδάρεης ὁ, πολλαχ. γιδάρεης Κρήτ. (Ραμν.) γιδάρε' "Ηπ. (Δωδών. Ζαγόρ. Κόνιτς. Πράμκντ. κ.ά.) Θεσσ. ("Ανκτ. Μασχολούρ. Μεγαλόβρ. Μελιβ. Σκλήθρ. Φάρσαλ. κ.ά.) Μα-κεδ. (Βόιον Βρασν. Φυτ. κ.ά.) Στερελλ. ("Αράχ. Παρνασσ. Σπέρτ. κ.ά.) γ'δάρ'ς πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γιδάρεης "Ηπ. (Δρόπολ.) ἰδάρης "Ηπ. (Δερβίτς.) — Γ. Χατζιδ., MNE 1,85 Πληθ. γιδάρεδες πολλαχ. γ'δάρ'δης Στερελλ. (Αἰτωλ. "Α-καρναν. Φθιώτ. Φωκ. κ.ά.) γιδαραῖοι πολλαχ. γ'δαραῖοι πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. Θηλ. γιδάρισσα ἐνιαχ. γ'δάρισσα "Ηπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. "Ακαρναν. Φθιώτ. Φωκ. κ.ά.)

"Εκ τοῦ οὗς. γίδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άρεης, διὰ τὴν ὁποῖαν βλ. -άρεῖς. Οἱ προπαροξύτονοι τύπ. γίδα-ρεῖς καὶ ἰδάρεῖς ἴσως ὑποχωρητικῶς κατ' ἄλλα ἐπαγ-γέλματος δηλωτικὰ, ὡς π.χ. γούναρεῖς, γούνα-ρεῖς, γύφταρεῖς, σκούταρεῖς, σπάθαρεῖς κ.ά.

1) Ποιμὴν αἰγῶν, αἰγοβοσκός, πολλαχ.: "Ηρθαν οἱ γιδά-ρεδες μετὰ τὰ γίδια τοὺς Πελοπν. (Λακεδ.) Τὰ γίδια τὰ κου-ρεῖον οἱ γιδαραῖοι τὸν Ἰούλιο - Ἰούλιο Δ. Λουκόπ., Πῶς ὑφαίν., 6. Τοῦ Θουμᾶ τὸν ἔχονμι γ'δάρ' 'ς τοῦ χουριό μας "Ηπ. (Κουκούλ.) Οὐ ἀδιεφός μ' εἶνι γιδάρε' Μακεδ. (Βρασν.) Εἶνι γ'δάρ'ς ἀπὸ μ'κρὸ π'δὶ Θεσσ. (Σουκαμν.) Πουρνό-πουρνὸ τὰ μαζῶν' οὐ γ'δάρ'ς τὰ γίδια "Ηπ. (Βίτς.) "Η γ'δάρ'ς φουράει κάππα Θεσσ. (Μελιβ.). "Εμασαν οἱ γ'δα-ραῖοι οὐλα τὰ γίδια κ'ι τὰ ρ'ξαν μέσ' 'ς τὰ χουράφια κ'ι μᾶς τὰ χάλασαν Στερελλ. (Αἰτωλ.) "Ερθαν τὰ ἰδία ἀποτσαπάνω κ'ι ὁ ἰδάρης δὲ φάνηκε "Ηπ. (Δερβίτς.) Τοῦ χ'νόπουρου λέει νὰ φύγ' αὐτὸς οὐ γ'δάρ'ς "Ηπ. (Κουκούλ.) Μαλῶνανε οἱ γι-δάρεδες 'ς τὸ βουνὸ γιὰ τὸ χόρτο Πελοπν. (Λεῦκτρ.) Κ'ι τὰ γίδια τὰ σ'μαδεῖνι οἱ γ'δαραῖοι, οὐ καθένας μὴ τοῦ θ'κό τ' σ'μάδ' 'ς τ' ἀφτιά Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) "Εμεῖς φέτους τὰ δίδουμι τὰ γίδια 'ς τοῦ γιδάρ' "Ηπ. (Ζαγόρ.) Καημὸς του γιὰ γιδάρεῖς! Πέδε αἶγες λαλεῖ καὶ τρώει τὴ ζωὴ δου 'ς τσι μαδάρες (λαλεῖ = ποιμαίνει, μαδάρες = βουνήσια βο-σκοτόπια) Κρήτ. (Ραμν.) || "Ασμ.

"Ικεῖ γιδάρεῖς πέρασε καὶ τὴν καλημεράει Μακεδ. (Φλόριν.) || Ποίημ.

Κ' ἐκεῖ σὰ νὰ μὲ καρτεροῦν | γιδάρεδες μου πιστικοί, πρᾶτάρηδες συντρόφοι μου

Μ. Μαλακάς. εἰς "Ανθολ. "Ηρ. "Αποστολίδ., 220. Συνών. αἰγοβοσκός, αἰγάρης, γιδάρεος, γιδᾶς, γι-δοβιτσίαρεῖς, γιδοβοσκός, γιδοτσοπά-νος, γιτισικονόμος, κατσίκαρος.

"Η λ. καὶ ὡς ἐπών. Γιδάρεῖς "Αθῆν. Γιδάρεῖς Μακεδ. ("Αθῶρ. Κιλκ.) Στερελλ. ("Αστακ.) β) "Ο ἰδιοκτῆτης ποι-μνίου αἰγῶν. Γ. "Επαχτίτ., Προπυλ. 1,239: Οἱ φτωχοὶ γι-δοβοσκοὶ κ' οἱ γιδάρεδες οἱ μεγάλοι Συνών. γιδαραῖος. 2) Τράγος ὁδηγὸς αἰγῶν Κρήτ. ("Ανώγ. κ.ά.). Συνών. γκεσέμι, μπροστάρης, μπροστολάτης.

γιδάρι τό, Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Κοντογόν. Μάλ. Μεσσην. Μύρ. Τριφυλ. κ.ά.)

"Εκ τοῦ οὗς. γίδα ἢ γίδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άρι, περὶ τῆς ὁποίας βλ. Γ. Χατζιδ., Γλωσσολ. Μελέτ. 1,218 ἐξ. S. Psaltes, Grammat. byzant. Chron., 279 καὶ Π. Φουρίκ. εἰς Λεξικογρ. "Αρχ. 6 (1923), 421.

1) Ἡ μικρὰ αἰξ ἐνιαχ. 2) Ἡ ἀσθένεια φῦμα τῶν αἰγῶν Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Μαργέλ.) Συνών. γιδόπο-νος.

